

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris
atq[ue] noui || instrumenti**

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Correctione fraterna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

De correctione

orās ⁊ p̄tēplās orauit p̄ libe-
ratōē ppli. Hest. ix. Ezechie
le stāte i medio captiuoz / sc̄tā
est sup̄ eū manus dñi. Eze. i.

¶ De correctiōe fraterna.

Cap. xxxvi.

Corrigēdi sunt frēs ⁊ p̄ximi

Ex intentione miserendi.

Lū discretionē arguēdi.

Sine lesione resistēdi.

Sub affectione diligēdi.

Cōminatione puniēdi.

Executione puniēdi.

In cōtēplatione dirigēdi.

Directio

C fraterna est opus mi-
sericordie et pietatis
sp̄ialis: ⁊ est op⁹ magis meri-
torū / q̄ miscōia corp̄alis: qz
corp̄alis lucrā vitā corp̄alē
sp̄ial' hō vitā aīe. Un̄ abraā
postq̄ iurauit / abimelech fa-
ciēs secū miscōiaz / statim in-
crepauit eū. Gen. xxi. Ma-
gnā miscōiaz fecerūt Rubē
⁊ Judas / arguētēs frēs suos /
volētēs interficere Ioseph:
qz frēs retraxerūt a fratri-
cidio: ⁊ Ioseph seruauerūt vi-
tā. Gen. xxxvij. Phinees et
socioj misericorditer egerunt:
qz arguerūt frēs suos / q̄ edi-
ficauerūt altare in scādalu fi-
liozū isrl: ⁊ eos p̄uersos mise-

ricordit suscepērūt satisfacti-
onē acceptātes. Josue. xxij.
Miscōiaz duplicē fecit Jo-
nathas / qñ patrē rep̄hēdēdo
tēperauit / ⁊ Dauid p̄tūc libe-
rauit. i. Reg. xix. Perfectam
regulā dedit dñs Petro / di-
cēs: Si peccauerit in te fra-
ter tuus ⁊c. Et si audierit te /
lucratus es fratrē tuū. Mat.
xvij. Correctio fraterna de-
bet fieri benigne / discrete et
charitative: et talis correctio
deducit hoīes errātes ad viā
veritatis ⁊ pacis. Et sic beni-
gne ⁊ discrete cōpescuit abra-
am iurgū iter pastores loth
⁊ pastores suos. Gene. xij.
Nō cū furore arguit Nathā
Dauid / de adulterio ⁊ homi-
cidio / dicēs: Pessime fecisti.
s; cū discretiōe / assūpta simi-
tudinē illaqueauit eum verbis
ei⁹: ⁊ cōuertit. ij. Re. xij. Si-
militer vn⁹ de filijs p̄phetaz
rep̄hensurus regē isrl / discre-
te similitudinē p̄posuit: ⁊ reges
p̄uertit. ij. Regū. xij. Beni-
gne rep̄hendit Iudith ciues
suos: ⁊ fecit eos ab incepto p̄-
posito remoueri. Iudith. vij.
Quia Petr⁹ discrete arguit
q̄sdā irridentes ap̄los / iō cō-
uertit eos. Act. ij. et. iij. Post
sanationē claudi ostēdit Pe-
trus quibusdā eoz culpā: be-

fraterna. XXIX

nigne aliq̄liter eos excusans/
 z dulcia verba dicens. Itaq̄
 cōuersi sunt quinq̄ milia ho-
 minū. Act. iij. Paulus beni-
 gne z discrete arguit Roma-
 nos cōuersos ad fidem. Ad
 Ro. iij. Ob quā cām discre-
 te arguit Joānes ap̄ls ecclia
 sticos: q̄ reprehēdēdo eos de
 malis que faciebāt/ semp me-
 morabat bona q̄ faciebāt: vt
 nō desperarēt/ sz magis p̄for-
 tarēt. Ap̄o. ij. et. iij. Corri-
 ptior rephēsiō nō p̄dest obsti-
 natis/ imo deteriores fiūt: iō
 dimittēdi sūt z habēdi tanq̄
 heretici z publicani: vt dicit
 os veritatis Mat. viij. Sa-
 tis benigne z dulciter incre-
 pabat Loth sodomitas: sed
 obstinati nō audierūt. Gen.
 xix. Hebre⁹ vir cū rephēde-
 ret a Moyses/ i iniuriosa ver-
 ba obstinat⁹ prupit. Exo. ij.
 Filij isrl rephēderūt filios
 Benjamin/ de scelere vxoris
 leuite: z voluerūt punire ma-
 los: sed ipi obstinati nō p̄sen-
 serūt: iō pierūt. Iud. xx. Ab-
 ner rephēdebat Esabel de p̄-
 secutiōe ei⁹: sed ipse p̄tēpsit:
 iō perijt. ij. Reg. ij. Pulchre
 arguebat z puicebat iudeos
 eec⁹ pharise⁹ illūinat⁹ a dño:
 sed ipsi obstinati/ eiecerūt eū
 extra tēplū. Joan. ix. Corri-

gētes z arguētes bonos dili-
 gunt z honorant: z correpti
 meliores efficiunt. Iō Mo-
 yses rephēsus a Jetro/ q̄ stul-
 to labore p̄sumeret: q̄uis hō
 esset gentilis/ ei⁹ verba non
 desperit: sed oia implens/ eū
 dilexit z honorauit. Exodi
 xvij. Daniel discrete arguit
 regē Balthasar/ exēplo p̄ris
 sui: rex hō patiēter verba au-
 diuit: z ipm dilexit. z magni-
 fice honorauit. Dan. v. Cor-
 rigendi sunt duri cū zelo et
 feruore/ z dure z acriter incre-
 pādi. Iō Helias cū magno
 zelo arguebat pplm durū/ di-
 cēs: Si deus est dñs/ sequi-
 ni eū: si aut Baal sequimini
 illū. iij. Reg. xvij. Brādi fer-
 uore z zelo rephēdebat He-
 lysens regē isrl/ circūstāte ex-
 ercitu dicens: Uiuat dñs/ in
 cui⁹ cōspectu sto: q̄ si nō vult
 tū Josaphat reg⁹ iude erube-
 scerē/ non attendissem te/ nec
 respexissem. iij. Re. iij. Joā-
 nes baptista cum magno fer-
 uore dicebat phariseis: Pro-
 genes viperaz. Matth. iij.
 Lu. iij. Dultra audacia z ze-
 lo arguebat Herodē/ dicens
 Nō licet tibi habere vxorez
 fristui. Mat. xiiij. Mat. vi
 Unus de latronib⁹ q̄ pende-
 bant in cruce/ cū magno zelo

De correctione fraterna.

alterū rephēdebat. Lu. xxiij
Stephan⁹ in psilio iudeoz
feruēter z audacter increpa-
uit eos. Act. viij. Corrigere
debēt plati subditos suos: et
eos de qlibet vitio singulari-
ter arguere: qz vita subditoz
debet stare sub manib⁹ plato-
rū: vt dicit Greg. Debēt em̄
eos rephēdere de p̄sumptōe:
sic sacerdotes restiterūt ozie.

Et repio q̄ bon⁹ p̄atus de-
bet suos subditos multū be-
nigne rephēdere: z singulari-
ter de his que sequunt̄.

De p̄sumptōe/ alta appetēdo
De defensiōe iur⁹/ ipugnādo
De receptōe pauperū/ edēdo
De fractione festoz/ colēdo.
De locutiōe falsoz/ docēdo.
De retractōe exēploz/ dādo
De acceptōe munēz/ oprādo
De laxatōe carnis/ fornicādo
De turbatōe platoz/ litigādo
De imp̄paratiōe rei/ sumēdo
De herenizatiōe fidei/ errādo
De platiōe maioz/ ptēnēdo.
De ptēplatōe vitē/ abdicādo
De pigritatōe/ ociiū seruādo.

Primo debz rephēdere de
p̄sumptōe. sic sacerdotes re-
stiterūt Ozie/ volētī offerre
incēsum: qd̄ nō erat sui officij
Dicentes: Non est tui officij
adolere incensum. ij. Paral.
xxvi. Itē debēt eos rephē-

dere/ si nō seruāt iura z statu-
ta ecclesie. Sic reprehendit
Esdras filios trāsmigratio-
nis: qui duxerūt cōtra legē
filias alienigenarū. i. Esdre
ix. et. x. Itē debēt rephēdere
oppressores minoz z paupe-
rū. Sic Heemias increpa-
uit optimates/ ppter graua-
mina q̄a diuitib⁹ iponebant
pauperib⁹. Aec. v. Itē debēt
eos rephēdere de violatio-
ne festoz. Sic arguebat He-
emias portantē onera sabba-
to/ dicēs: Que est hec res ma-
la quā vos facitis: z pphana-
tis diē sabbati. Aec. xiiij. Itē
debēt eos reprehedere dure
de mendacio: sicut Petrus
Ananiā z Saphirā. Act. v
Debent increpare subditos
de malo exēplo: p quod aliij
retrahunt de bono. sic Pau-
lus Elymā magū dure repre-
hendit: qui nitebat auertere
proconsulē. Act. xliij. Repre-
hēdere etiā debēt dure simo-
niacos: sicut Petrus Simo-
nē magū volentē emere spm̄
sctm̄. Act. viij. Itē de pecca-
to carnis: sicut Apl⁹ rephēn-
dit Corinthios de fornicati-
one. i. Cor. v. Reprehēdere
etiā debent litigantes. Sic
Paulus eosdez Corinthios/
q̄ de secularib⁹ negocijs liti-

De curiosi. hūana. XXX

gabāt. i. Cor. vi. Itē de irreuerentia circa sacra. Sicut Paulus eosdē arguit de irreuerentia eucharistie. i. Corin. xi. Magis debēt eos arguere de errore circa resurrectionē. i. Cor. xv. Multū debēt increpari subditi/ si nō reuerētē honorāt p̄latos suos/ vt decet. Sic ap̄ls rephēdebat eosdē/ q̄ a falsis ap̄lis grauiā sustinebāt/ z ip̄m nō honorabant. ii. Cor. vii. Arguendi sunt subditi vel religiosi/ qui post ingressum religionis/ v̄l vite sp̄ualis/ volunt etiā aliq̄ tenere de vita seculari. Sic Paulus arguit Salathas: q̄ post receptionē euāgelij volebāt tenere obseruantia legis. Ad Gal. ii. Itē debent p̄lati corrigere subditos ociosos z pigros. Sic Paulus corripit Thessalonicēses ociosos ii. ad Thessa. vlti. Corrigēdi sunt ebriosi z crapulosi: z nō in ipsa crapula z ebrietate: qz tūc nō habēt intellectū z spiritus claros/ sed obfuscatos: sed cū vinū v̄l crapulā digesserint. Cui⁹ figurā habem⁹ i sapiēte Abigail: q̄ volens rephendere Abal sup duritia quā oñdit nūcijs David/ noluit aliqd dicere illi post pran diū statim: sed expectauit tps

opportunū/ quousq; vinū bibitū digessisset. i. Reg. xxv.

De curiositate humana.

Cap. xxxvij.

Curiositatem sectantes
Diligūt successione sapiētie.
Lupiūt accessionē euidētie.
Appetūt ostētionē eminētie.
Exigūt monitionē penitētie.

Curiosi de

siderant semp noua scire/ z in ipsa sciētia apparere. Ideo prima mulier q̄ desiderauit bonū scire z malū/ sicut de⁹: vocē serpētis audiēs/ pomū asperit/ z diuinū p̄ceptūz cōtempnit. Gen. iii. Discipuloz curiositatē/ scire volētūz tps sc̄di aduēt⁹/ rephēdit dñs dicēs: Nō est v̄m nosse tpa vel momēta zc. Act. i. Etheniēses q̄ erāt curiosi/ nō vacabant nisi audire vel dicere aliqd nouū/ vt sp̄ noua scirent. Act. xvij. Curiosos volūt videre sp̄ magna z noua: z aliqñ i eoz periculū. Flā Dina curiose volēs videre mulieres regiōis/ corrupta est a sichē. Gen. xxxiij. Iudei vidētes miracula dei fieri manifeste/ adhuc alia signa q̄rebāt videre/ dicētes: Magi/ volumus a te signū videre. Matt. xij.

B